

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ, ਜੇ.

ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ, ਬੈਂਕਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲੇਟ।

ਬਨਾਮ

ਮਿਲਟਰੀ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ, ਦਿੱਲੀ, - ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦੁਆਰਾ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ

1952 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 146

ਬਿਲਡਿੰਗ ਗ੍ਰਾਂਟ—ਇਮਾਰਤ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛਾਉਣੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ—ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ—ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ— ਚੁਸ਼ਟ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰੱਖਤ - ਅਜਿਹੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦਾ - ਦਰਖਤ ਹੋਲਡ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿ ਦਰੱਖਤ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਈਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਾਈਟ ਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਈਟ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁੱਖ ਵੀ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਰੱਖਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਦਰਖਤ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਗ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚਾਹੇ ਦਰੱਖਤ ਸਵੈ-ਚਾਲਤ ਜਾਂ ਜੰਗਲੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹੋਣ, ਉਹ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਮੈਕਸਿਮ ਕਵਿਕੁਇਡ ਪਲਾਂਟੈਟਰ ਸੇਲੇ ਸੇਲੇ ਸੇਡਿਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਜੇ ਵੀ ਮਿੱਟੀ 'ਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਟਿਕਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੰਬਾਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਮਿਤੀ 20 ਅਕਤੂਬਰ 1951 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਡਬਲਯੂ ਆਗਸਟੀਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਅੰਬਾਲਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 21 ਨਵੰਬਰ 1950 ਨੂੰ 96 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੰਗਲਾ ਨੰਬਰ 14 ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰੱਖਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਸੰਪੱਤੀ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਖਰਚੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣਗੇ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਬੰਗਲਾ 14 (ਸਰਵੇ ਨੰਬਰ 104) ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ ਦੇ ਗਾਉਂਡ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰੱਖਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਹਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੇ ਗਏ ਦੋ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 96 ਰੁਪਏ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੰਬਾਲਾ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਤੱਥ ਸਮੱਗਰੀ ਹੁਣ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 12 ਸਤੰਬਰ 1836 ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕਾਉਂਸਲ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰ 179 ਨੂੰ ਛਾਉਣੀਆਂ ਵਿਚ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਢਾਂਚੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸਾਈਟ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 1836 ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਬੰਗਲਾ 1887-88 ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਦੋ ਦਰਖਤ ਕੱਟੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਦੋ

ਦਰੱਖਤ 30 ਅਕਤੂਬਰ 1947 ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰੱਖਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਦੋਂ 1836 ਦੇ ਆਰਡਰ ਤਹਿਤ ਗਰਾਂਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

“ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੇ ਹਰੇਕ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ:-ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜੇ ਕਿ ਉਸਾਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਦੂਸਰਾ:- ਜ਼ਮੀਨ, ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਮਕਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਜਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਰਾਹਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ, ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤੀਜਾ:-ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਣਨ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਫੌਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਚੌਥਾ:-ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਰਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਘਰ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ 5,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮਹਾਮਹਿਮ ਕਮਾਂਡਰ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਰਾਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰੱਖਤ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਦਰੱਖਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1836 ਦੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ

ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟ "ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ" ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ 1836 ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰਖਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਹੁਣ ਪੈਰਾ 2 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ, ਭਾਵ, ਸਾਈਟ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦਰਖਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਧਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ "ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘਟਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ, ਦੂਜਾ, ਕੁਝ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ; ਜਾਂ, ਤੀਸਰਾ, ਲੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਕਸਟਮ ਦੇ ਤਹਿਤ; ਜਾਂ ਚੌਥਾ, ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਟਨਜੀ ਐਡੁਲਜੀ ਸ਼ੇਟ ਬਨਾਮ ਤੰਨਾ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਕੰਜਰਵੇਟਰ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕਿਸੇ ਰਿਵਾਜ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੁੱਖ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਕੱਟੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਅਤੇ 4 ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ "ਘਰ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ" 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ "ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ" ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਬਦਾਂ "ਘਰ, ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ" 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ "ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ" ਸ਼ਬਦ ਰੁੱਖਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅਯੋਗ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਜਾਇਦਾਦ" ਕਿਸੇ ਲੇਖ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਉੱਚ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ "ਘਰ" ਜਾਂ "ਇਮਾਰਤ" ਦੇ ਸਮਾਨ

ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1836 ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹਰੀਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ (1) ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (1) ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਪਿਸ਼ਾਵਰ ਦੀ ਛਾਉਣੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਬੰਗਲੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1836 ਦੇ ਆਰਡਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਰੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਬਗੀਚਿਆਂ ਆਦਿ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਰਾ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਸਿਰਫ "ਇਮਾਰਤਾਂ" ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ-

“ਕੁਝ ਵੀ ਜੇ ਗਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ .ਸਹੂਲਤਾਂ ਜਾਂ ਅਨੰਦ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਈਟ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੱਕ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਭੱਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਖਤ ਅਤੇ ਬਗੀਚੇ ਆਦਿ ਬੰਗਲੇ ਦੇ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰੱਖਤ ਇਮਾਰਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸਾਈਟ ਨਾਲ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਈਟ ਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਈਟ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ। ਰੁੱਖ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਨੁਮਾਨ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ 1836 ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੇ ਦਰਖਤਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ। ਰਟਨਜੀ ਐਡੁਲਜੀ ਸ਼ੇਟ ਬਨਾਮ ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਤੰਨਾ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦਰੱਖਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਲਕੀਅਤ ਲਈ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ. ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦਰੱਖਤ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਹਨ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਦੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਰੱਖਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਗਰਾਂਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਜੇਕਰ ਦਰਖਤ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ

ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਧੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁੱਖ ਭਾਵੇਂ ਆਪੋ-ਆਪਣਾ ਜਾਂ ਜੰਗਲੀ ਵਾਧੇ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹੋਣ, ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜੇ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਮੈਕਸਿਮ ਕਵਿਕੁਇਡ ਪਲਾਂਟੈਟਰ ਸੇਲੇ ਸੇਲੇ ਸਿਡਿਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਮਿੱਟੀ 'ਤੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਰੀਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਮਿਸਟਰ ਐਚ.ਐਲ. ਸਰੀਨ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਐਚ.ਐਲ. ਸਰੀਨ ਨੇ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਮਿਸਟਰ ਡੀ.ਈ. ਰਿਵੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ (1) ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ., ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫੀਸ ਆਦਿ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗ੍ਰਾਂਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੇ ਗਏ ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੇ ਗਏ ਦਰੱਖਤ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਦਰੱਖਤ ਕੱਟੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 96 ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਡੀਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ , ਅਨੁਵਾਦਕ, ਸ੍ਰੀ ਨਵਲ ਕੁਮਾਰ ਐਡੀ. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ।